

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Absolutio ab Excommunicatione ob Clerici percussione, cui competat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

à præfato officio non destitit. Denique percutiens bigamus minoribus tantum ordinibus initiatum, aut clericum non desistentem post trinam admonitionem à delatione armorum, vel ab arte mimica publicè exercenda, non incurrit excommunicationem. Adde Ostiarium seu officialem Principis non incurere similiter excommunicationem, quoties turbam arcendo, simul arcet clericum. Idem dic de capite clericum de mandato sui Prælati, quando adest legitima causa eum incarcerandi. *ibid. num. 11. & seq.*

77. Clericus quando percuti meretur de rigore iuris communis, percutiendus est ab ipsismet Superioribus, dum sunt inferiores Episcopo. *ibid. n. 5.*

*Absolutio ab excommunicatione ob clerici percussorem
cui competat.*

78. Ab ea absolvunt Summus Pontifex, Legatus à latere, & Legati missi in provincia ad quam mittuntur: Episcopi per se, vel alium, quando percussio est levis. Vicarius Generalis potest per se ipsum absolvere, & dare aliis facultatem absolvendi, quia ipse est iudex ordinarius, & facit unum tribunal cum Episcopo. Item possunt etiam absolvere superiorem monasteriorum ex privilegio ipsis concessio per se, vel per alios, quando percussio est levis; illa autem percussio regulariter loquendo dicitur levis, quæ fit pugno, palma, manu, pede, digito, baculo, vel lapide, quæ nullam maculam, vel sigillationem carni relinquit, vel quæ fit absque abscissione membri, sine effractione dentis, sine evulsionemultorum capillorum, sine effusione multæ sanguinis, &c. fieri tamen potest ut ex circumstantiis personæ, & qualitatis huiusmodi percussio sit gravis. *ibid. punct. 5. n. 1. & seq.*

79. Potest tamen Episcopus absolvere ab excommunicatione contracta ob clerici percussorem, etiam si percussio mediocris sit vel enormis, sequentibus casibus. Si adsit legitimum impedimentum in absolvendo, v. g. si sit impotens, si mors ei imminet, si sit mulier, cujuscumque sit ætatis & conditionis; si sit sub potestate alterius, ut servus & filiusfamilias; si sit clericus collegialiter, seu communiter vivens, aut religiosus; si sit ianitor aut officialis Principis, qui causa sui officii levi aut mediocri percussione clericum percussit; si sint filii impuberes, &c. *ibid. n. 9. 10. & seq.*

80. Qui absoluti sunt ab Episcopo propter impedimentum temporale, tenentur, sublato impedimento presentare se Summo Pontifici, idque poenitenti injungendum est: excipe tamen clericos collegialiter viventes, filios impuberes, religiosos & officiales Principum. *ibid. num. 17.*

81. Impedimentum legitimum habens non accedendi ad Papam, non potest ab Episcopo absolvi, quoties potest adire legatum, vel aliam facultatem Papalem habentem circa excommunicationem. *ibid. num. 18.*

82. Episcopus potest absolvere sibi subditos ab excommunicatione contracta ob quamlibet percussione, modo delictum sit occultum: & non solum per se, verum etiam per alium absolvere potest ab hujusmodi excommunicatione. *ibid. n. 19 & 20.*

83. Vicarius generalis non potest in impedimentis matrimonii dispensandi potestatem aliis delegare; imò neque potest per se ipsum, nisi speciale privilegium habeat. *ib. n. 21.*

84. Clericus qui se ipsum percussit, dum absolutionem obtinere intendit, debet eam satisfactionem exhibere, quam Superior exhibendam judicaverit, cum juramento non amplius relabendi. *ibid. n. 23.*

85. Quando percussus, vel occisus fuit religiosus, satisfactio praestanda est Superiori illius religionis, in qua vitam degit, vel degebat religiosus, *ibid. n. 24.*

Excommunicatio ob haesim.

Vide v. *Haesim.*

Excommunicatio contra cogentes feminam ad religionem, aut eam retrahentes à religione.

86. Cogere, idem est ac per vim vel metum gravem injuste inducere. Quare metu levi cogens feminam ad religionem, non incurrit excommunicationem, neque qui metum justè incutit, aut precibus importunis sive minis utitur, aut suadet feminæ ingredi religionem in evasio metu privationis alicujus boni, ad quod femina alias non habebat jus. *ibid. q. 6 punct. 2. n. 2. & seq.*

87. Non solum cogens ad ingrediendum monasterium, verum etiam cogens ad suscipiendum habitum, vel ad emit-

Q 4

tendam